

DOS AIXERITS

—Com es, Sr. Conde, que fá moixaines als solidaris?
—A saber... á Guadalajara.

(Dib. de JUNCEDA)

febre en certas malalties agudes. Tothom comprendrà que no fan bé á ningú, ni als que 'ls passen ni als que 'n sofreixen las conseqüències. En las altas esferas engendran tota mena de rezels injustos, y en las capas proletàries, rancúnias y desesperadas. Y á valersen hí son tots, lo mateix els explotadors de sas suadas, que voldrien provocar odiosas reaccions pera convertir el treball en un omínós esclavatje, que 'ls falsos redemptors, que, prevalguts de la misèria y ignorancia de las masses, ansian fabricarse un pedestal ab el cos extenuat de la gent treballadora.

**

Que reflexionin els obrers, y sobre tot que s' abandonin als bons impulsos del seu cor generós. La pau y l'esperansa renixerán en ells, si sense renunciar may á sas reivindicacions de caràcter universal, saben ampliar el natural amor que tenen á la llar y la familia propias, fentlo trascendir, ab la mateixa intensitat, al poble en que han nascut ó en que viuen, y á la mare Catalunya, cooperant á l'acció de tots els seus fills, pera fer d'ella la redemptora de la desventurada Espanya.

Tinguin present que l'acció del home es tant més eficaç com més limitada y concreta.

Els treballadors inglesos, per haverho aixís comprés, y practicarho aixís, son avuy els primers del mon, y 'ls que han conseguit majors y més positivass ventatjas en la marxa ascensional del proletariat.

DEMOS

Guadalajara, entussiasmada ab el seu senador Sol y Ortega, y desitjosa de que conservi sempre humit el paladar y expedita la llengua pera mal parlar del moviment iniciat á Catalunya, s' disposa á obsequiarlo ab una fidesa.

Segons m'han assegurat, y mentres desempenyi el càrrech, li passarán diàriament una caixeta de *bischochos borrachos*.

Un dels primers carrers que desapareixerán ab motiu de la Reforma, es el de la Bomba, que desemboca al carrer Ample, enfront del de la Reyna Regent.

Per cert que al enterarse de la existencia de aquest carrer, un burócrata, deixeble de D. Clodogaldo, deya:

—¡Mire usted si esos catalanes serán malvados, que has ta tienen una calle de la Bombal

S' escandalisa l' *Avi Brusi* de que hi haja qui proposi construir el *Matadero* nou á Ca'n Tunis, á poca distancia de la Neerópolis, y en un ambient saturat de las emanacions palúdicas dels estanyes del Llobregat.

Jo trobo, en cambi, que hi estarà molt bé si ha de ser *Matadero* en tota la extensió de la paraula.

Matadero de bestiar y *Matadero* de consumidors de carn.

Y ab un cementiri á la vista. ¡Volen res mes ben combinat?

En Montero Ríos, en López Domínguez y demés momias que taxaren de antipatriótica á la Solidaritat, no tenen cap autoritat per ferho.

Pera fulminar excomunións, no son *Papas*, sino tot lo contrari, *papadors*.

La patria, de qual integritat semblan estar tan gelosos, ja fa temps que se l' están *papant*.

CRÓNICA RIMADA

Desde principis d' hivern, fa ja unas quinze senmanas, qu' estich nerviós y tinch ganas de dir mal d' aquest govern.

Y no es per moure soroll, ni per esprit de protesta; res d' aixó, es perque 'm molesta com molesta un ull de poll.

Densá qu' es poder l'observo, resignat, sense di un mot, y n' estich tip, sobre tot de la femella del ciervo.

Aquest ciutadà, impotent per combatre als terroristas, decreta cosas may vistas, per fer veure que hi enten.

Persegueix als taberners ab multas y altres autógrafos, fa tancar cinematógrafos, y obliga á posar porters.

El govern desgrava 'l vi, donant fi á qüestions eternas y ell fa tancar las tavernas ¿que hi volen fer, si es aixó?

Jo no he tirat bombas may y 'm suspen las garantias y entretant jo passo 'ls dias com abans, sempre ab un ¡av!

¡Jo no sé ahont arribarem! Perque 'l decret, si be 's mira, no castiga á n' el que tira, castiga á n' els que rebem.

Ab aquesta anomalia ens ha fet un flach servey, perque resulta 'l remey pitjor que la malaltia.

Abans el perill etern de que la bomba explotés, ara 'ns crea un perill mes: que exploti també 'l govern.

Com lo de las garantias no ha donat cap resultat, ara diu que ha decretat que posém tots portersias.

Un disbarat mes, y gros. Que las vingui ell á posá al carrer del Bot, Xuclá, Jupí, Pom d' Or y Tarrós.

Hi ha escaletas que jo sé, que un porter gras no hi cabria. ¿Com pot cabre porteria allá ahont no hi cab ni un porter?

Pero ¡ell ray! no mira prim, tot ho embesteix y atropella. ¡Y sort que ha sortit femella, si 'ns surt mascle 'ns divertim!

EDUARD AULÉS

Al professor Pedrosó que formant part de la comissió de una Academia científica, visitá al nou rey de Portugal, li pregá aquest que tornés al Palau, ahont seria sempre ben rebut, afegint:

—Me direu que vos sou republicà; pero com que sou amich del vostre poble y jo també, sobre aquest punt estém d' acort.

**

Po'dia haverli respect el Professor: —Entre nosaltres no hi ha mes que una petita diferencia: jo de ser amich del nostre poble no 'n faig pagar cap rei.

ELS MISTOS DESESPERATS

—Já hem passat, pel monopoli, á las grapas del govern, qu' es com dir qu' hem begut oli ó qu' hem caigut al infern.

Mentres arrendats estavam la cosa podía anar; al consumidor cremavam y ningú 'ns feya cremar.

L' Estat aara 'ns farà breva d'alguns farts, com de costum, y, com fets á imatje seva, en lloch de llum, darem fum.

Sense sofre, incombustibles, cars, greixosos y pudents, entre imprecacions terribles ¡que'n sufrirem de tormentis!

Corra, poble, á deslliurarnos del butxi qu' está disposat... ¡¡Veyas si pots abocarnos á l'olla del pressupost!!

PAU NYAP

Hi ha á Barcelona un fulano que quatre ilusos mantenen perqué, tenintlo á n' ell, tenen el pavo republicano.

En la Instrucción provisional para el servicio de venta de cerillas fosforicas, á càrrech del Estat, diu el capítul III, article VI, párrafo III:

«Corresponde á los Delegados de Hacienda: PROTEGER É IMPULSAR por cuantos medios estén á su alcance la venta de los artículos de este monopolio».

¿Impulsar y proteger? Si els Delegats volen fer aixó, sens trampa ni ardis, fassin que 'l Govern enter, de 'n Maura al últim porser, sols fumín escanya-pits. ¡¡Y tots serém protegits!!

LLIBRES

LA CORDA VIVA.—XX poesias de l' *Eduard Girbal Jaume*, ab un prólech de 'n *J. Roca y Roca*.—Un esclat de juvenesa; aixó es aquest volum. ¡Y que simpàtic resulta! Abans de donarlo á l' estampa, el poeta ha fet aplaudir la major part de las composicions que 'l forman en un gran número de certamens de Catalunya, en els quals han guanyat premi, y si de una á una, cada fill, ha sigut tan celebrada, imaginis el lector si serà hermós el pom.

Nosaltres prou voldriam analisarho com se mereix; pero l' espay ens manca. No 'n tenim ni per extractar el prólech, en que ab gran sinceritat y complert esperit de justicia en *Roca y Roca*, presenta al autor encomiant els seus mèrits, que son molts, sense emperó dissimular las sevas deficiencias, que afortunadament son pocas.

Mes que entrant pels entujosos viaranys de la crítica creyem complaure al lector, cedint la paraula al poeta.

Y ara llegeixin y admirin:

LA BANDERA VERMELLA

Tenim una bandera que oneja flame'ant, es d' or y està barrada per quatre raigs de sanch.

L' or vell va escrostissantse dels vents en el combat, á cada ponentada l' or vell cau á grapats.

A cada ponentada s' escorra mes la sanch, degota adolorida y va regalimant.

Bandera esparracada, mortalla dels passats, Volquer—tacet d' oprobis—dels fills que 'l lliurarán.

Que caygui l' or estèrill! Que caygui ben aviat! Que quedis tota roja! Que siguis tota sanch!

Llavors, serás senyera, bandera de combat... Pobre de qui una gota li caygui sobre el cap!

Llavors, bandera xopa, sangueja sens parar! Per veuret sempre roja tots te darem la sanch!

BELLAS ARTS

BELLAS ARTS.—1.ª EXPOSICIÓ DE LA SOCIETAT D' ARTISTAS CATALANS.

S' ha constituït de poch aquesta Societat, y ha buscat hostatge á can Parés, la casa payral de l' art barceloní.

¿Que com es l' Exposició? Bona! ja ho crech! També ho fora si no contés ab mes expositors que 'ls germans Miquel y Lluçia Oslé.

Las catorze esculturas qu' exposan, son de fanch vivificat per l' alé del geni. El *Gruppo de pescadors* y l' *Picador* del primer, y l' *Traballador* y la *Húngara* del segón, son creacions que tant tenen d' humá com d' espiritual. ¡Aixó es fer art!

En Josep Reynés hi te un retratet en bronze qu' es una joyeta.

Dels pintors hi ha la plana major. Cert que cap d' ells se proposa fer trascendentalisme, pero las obras son en general correctas y en totas hi ha quelcom de bó.

Comensant pel degá Modest Urgell, allí s' hi veuhen las firmas dels Baixeras, Galwey, Rusiñol, Llimona, Raurich, Urgell (Ricard), Feliu, Casas, Mestres, Brull, Tolosa, Cabanyes, Graner, Tamburini y Ros y Güell.

D' en Feliu hi ha ademés una colecció de dibuixos á la sanguina, alguns d' ells molt encertats.

Per esser improvisada, la primera Exposició de la *Societat d' Artistes Catalans* es molt recomenable. Un' altra vegada serà millor.

FRÀ JUNCO&A

TEATRES

LICEU

Atlàntide, del mestre Nicolau de Urien. Ens va ser donada á coneixer fragmentariament, sense decorat ni previa explicació del argument, es á dir: á tall de concert ó á manera d' ensaig.

Hi ha fragments molt ben construïts y rasgos de gran inspiració y es generalment una ópera de música ben espontània que va ser molt ben rebuda per tothom y aplaudida pels més.

Benefici de Lina Passini

Després de la seva brillant campanya ab *«Walkyria»*, *«Tannhauser»* y *«Els Mestres Cantayres»*, la Passini va acabar de consolidar la seva fama d' artista excelent ab

LA CARICATURA AL EXTRANGER

El petu rey de Portugal.—¡Alerta! (Del Punch)